

Clypeus Theologiæ Thomisticæ

In Tres Partes Divisus, Et Quinque Voluminibus Comprehensus

Tractatus de Sacramentis in genere, de Baptismo, de Confirmatione, de
Eucharistia, de Pœnitentia, de Extrema-Vnctione, de Ordine & de
Matrimonio

Gonet, Jean-Baptiste

Coloniae Agrippinae, 1671

§. II. Solvuntur objectiones,

[urn:nbn:de:hbz:466:1-77185](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-77185)

85 **O**bjicies primò contra primam conclusionem: Sicut se habent sponsalia ad matrimonium, ita probatio seu novitatus ad professionem; est enim via ad professionem, sicut sponsalia sunt via ad matrimonium: Ergo sicut per professionem dissolvitur matrimonium ratum, ita per ingressum Religionis, & probationem, seu novitatum, sponsalia debent dissolvi.

86 Confirmatur: Minus requiritur ad dissolvenda sponsalia, quam ad derimendum matrimonium ratum: Ergo si ad istud derimendum sufficiat professio, ad ea dissolvenda, probatio seu ingressus in Religionem sufficit.

Confirmatur amplius: Id cedit in favorem status religionis, ut non tantum professio, sed ipse ingressus sponsalia dirimat: Ergo ita sentiendum est, & hæc sententia præferenda alteri, statui religionis minus favorabili.

87 Ad objectionem respondeo, dato Antecedente, negando Consequentiam, non valet enim argumentum à similitudine in his quæ à jure positivo pendent: cum igitur hæc pendeant à jure positivo, ac de ingressu Religionis respectu sponsalium, nihil in jure habeamus, bene autem de professione respectu matrimonij rati & non consummati, ab uno ad alterum non licet arguere.

88 Ad primam confirmationem, nego etiam consequentiam, esto enim minus obligent sponsalia, quam matrimonium ratum, non tamen consummatum, subindeque minor sufficiat causa ad illa dissolvenda, quam ad istud derimendum; quod tamen ingressus in Religionem sit causa sufficiens, ex jure nobis non constat; unde id non est temerè asserendum, licet in favorem status Religionis cedere videatur; alioquin etiam dicendum esset, per solum Religionis ingressum omnia vota prius facta, omniaque debita in saculo contracta, penitus extingui, quod nemo hæc ausus dixit. Sicut ergo vota simplicia de rebus aliis, ante ingressum Religionis facta, suspenduntur quidem per ingressum Religionis, sed reviviscunt per egressum, ita & obligatio orta ex sponsalibus, suspenditur quidem tempore probationis seu novitatus; unde eo tempore non potest sponsus Religionem ingressus, à sponsa in saculo remanente revocari; habet enim jus per novitatum Religionem experiendi; si tamen à Religione egrediatur, & ad saculum redeat, reviviscit talis obligatio, & ad sponsam redire tenetur, & cum ea matrimonium contrahere, si ipsa id exigat. Et certe æquum videtur, quod non gaudeat privilegiis Religionis, qui in ea non permanet, redeatque ad saculum, cum suis oneribus. Per quod patet ad secundam confirmationem.

89 Objicies secundò: Major est obligatio voti simplicis Religionis, quam sponsalium, cum ista per illam dirimatur: Atqui prior obligatio dissolvitur per ingressum in Religionem bonæ fide, id est ex animo permanendi, quamvis ingressus postea resiliat, expertus statum illum sibi non convenire: Ergo etiam per ingressum Religionis obligatio ex sponsalibus orta dissolvitur penitus, nec redit per egressum ex illa.

90 Respondeo quod licet obligatio voti simplicis Religionis, major sit quam obligatio orta ex sponsalibus, tamen per ingressum in Religionem

A illa dissolvitur, non ita quia nimirum ingressus in Religionem, non est impletio obligationis sponsalium, bene tamen voti simplicis Religionis; neque enim ille qui tale votum emittit, plus vover, quam ingredi Religionem, & experiri bonam fidem, utrum id sibi melius sit, magisque expediens; unde sicut votum dandi centum annos in elemosinam, cessat, postquam illi pauperes impeni fuerint, ita & votum simplex Religionis, postquam qui illud emittit, bonam fidem Religionem ingressus est, licet in ea non perseveret.

Objicies tertio contra secundam conclusionem: In capite *Veneris* §. qui clericus vel voveret, mulieri, quæ ut dissolveret contracta sponsalia, castitatem voverat, dicitur in iungenda penitentia, ob mentitam fidem, etique permittitur inire matrimonium: Ergo per votum simplex castitatis non dissolvuntur sponsalia, ex parte voverentis.

Respondeo idcirco dici à Pontifice in iungenda esse hanc mulieri penitentiam, quia vocum illud non sincero animo, sed fraudulenter emisserat, ut nimirum non cogereetur sponsa eodem præstiterat copulari. Illi vero permittitur cum eo inire matrimonium, tali voto non obstante, quia non statuerat servare continentiam, sed alteri nubere volebat; unde ait Pontifex, *Tutus esse ut præfata mulier post fidem datam, etiam simpliciter oblatum, matrimonium contrahat, quam fornicationis reatum incurrat.*

Objicies quarto: Deus non acceptat promissionem rei alteri prius debita, & in eis præputium: Sed votum castitatis emissum ab eo qui sponsalia contraxit, est promissio rei alteri debita, nimirum integritatis corporis, cuius votum promissit sponsa: Ergo irritum est ejusmodi votum, & consequenter non solvit sponsalia ex parte voverentis.

Confirmatur: Ideò secunda sponsalia, etiam jurata, non dirimuntur priora, quia sponsa prima habet jam jus acquisitum ad corpus sponsi: Sed in nostro casu habet sponsa jus acquisitum in corpore sponsi, antequam ipse voveret castitatem: Ergo tale votum ejus, non dirimit sponsalia ex parte illius.

Ad objectionem respondeo, distinguendo: Majorem: Deus non acceptat promissionem rei alteri debita absolute, concedo. Re alteri debita tantum sub conditione quæ non adimpletur, nego. Similiter distinguo Minorem: Votum castitatis emissum ab eo qui sponsalia contraxit, est promissio rei alteri debita sub conditione quæ non adimpletur, concedo. Re alteri debita absolute, nego. Non enim sponsus ex contractu sponsaliorum obligatur absolute ad tradendum usum sui corporis sponsæ, sed tantum sub conditione implicita, quod scilicet nolit transire ad statum matrimonio meliorem, qualis est status castitatis, ut paragrapho præcedenti declaravimus. Unde

Ad confirmationem, negatur consequentia & paritas: Disparitas est quod status secundum sponsalitum non sit perfectior statu matrimonij, at verò status castitatis excedat illum in perfectione.

Quæstio 44. Supplementi explicat D. Thomas definitionem matrimonij, & hujus nominis etymologiam, & quare a matrimonio sit in genere conjunctio. Sed de his plura dicimus disp. 1. unde quæstionem hanc prætermittimus. ART.